

det kollektive Ansvar kunde saaledes komme til at virke hemmende paa den kulturelle Udvikling, der rundt paa Arbejdsmarken gaar for sig med Hensyn til Arg.nes og Arb.nes gensidige Optraeden overfor hinanden.

Dette Hensyn er, som alt udviklet, taget i Betragtning ved Reglerne om Beregning af den idømte Bod, der i Tilfælde af, at Arg.en selv eller ved sin Værkfører har foranlediget Arbejdsstandsningen, endog ganske kan bortfalde; men trods denne Bestemmelse anser Arb.partiet den nævnte Fare for saa nærliggende, at de ogsaa af denne Grund mener at maatte modsætte sig det fulde kollektive Ansvar.

5) *Retfærdighedshensyn* bliver ikke sjældent paaberaabte mod den Tanke at drage Organisationens til Ansvar, altsaa at lade samtlige Medlemmer undgælde for enkelte Medlemmers Overgreb. Det vilde, mener man, være »for Smed at rette Bager«.

Denne Betragtning vilde være rigtig, hvis man opfattede Strejken som en i og for sig ulovlig Handling, der medførte en ved Loven indført Erstatningspligt. Da vilde de Synspunkter komme til Anvendelse, som gælder, naar Talen er om Retsbrud udenfor Kontraktsforhold, og man vilde spørge om Skyld og Tilregnelighed. Men her er Tale om Organisationernes frivillige Overtagelse af en Garanti, der kan ses under Synspunktet: Assurance. Overtagelse af det kollektive Ansvar betyder, at samtlige Medlemmer af Organisationens for at undgaa de Ulykker, som Enkeltmedlemmers Overgreb i Skikkelse af Lockout kan paaføre dem alle, gennem deres Bidrag til Organisationskassen skaber en Forsikring, hvorved man bliver i Stand til at tilbyde den forurettede Arbejdsgiver en Affindelse, der for alle Parter vilde være billigere, end Krigstilstanden er.

Men selv om man ser bort fra de mulige Repræssalier fra Arg.nes Side, som Organisationens Medlemmer kan have Interesse i at løskøbe sig for, selv om man altsaa bortser fra Assurancesynspunktet, vil der i hvert Fald kunne foreligge Omstændigheder, som gør det fuldt retfærdigt at lade samtlige

Medlemmers Kasse betale for, hvad kun enkelte af dem har forbrudt. Dette kan lettest oplyses med et Eksempel. Sæt, at en større Arbejdsgivervirksomhed — et Skibsbyggeri f. Eks. — for en længere Tarifperiode er gaaet ind paa en vis Løn med den Beregning, at selv om denne Løn i daarlige Tider er for høj til at kunne svare Regning, vil det dog opvejes ved, at der i gode Tider sikres Virksomheden Arbejdsro for den samme Løn; og sæt at Skibsværftet i en længere trykket Periode udreder den fastsatte Løn i den Forudsætning, at Arbejderne i Opgangsperioden vil respektere Overenskomsten. Hvis denne Forudsætning nu ikke gaar i Opfyldelse, idet Værftets Arbejdere under opadgaaende Konjunkturer ved Strejke søger at hæve Lønnen, uden at Organisationens har befattet sig med Strejken, hvem er det da, som i den forløbne Tid har haft en uberettiget Fordel, en Fordel, som er ydet dem under Forudsætninger, der nu viser sig at briste? Er det de Arb.e., der nu strejker? Nej! det er maaske helt andre Arb.e., det er den ubestemte vekslende Flok af Arb.e., der i den forløbne Tid har været beskæftiget paa Værftet. Ja, det er som oftest endnu større Kredse af Arbejdere, der i Virkeligheden har høstet Fordel af den Løn, der har været udredt under de bristende Forudsætninger.

Det kan nemlig med Rette hævdes, at Skibsværftet ved at indgaa paa og ogsaa udrede en Arbejds løn af en vis Højde bidrager til at holde Lønnen oppe paa nævnte Højde ikke blot i sin egen Virksomhed, *men i den hele Erhvervsgren*, og derved yder Arb.-organisationen Hjælp i dens Bestræbelser for at holde Lønnen i Vejret. Det kan derfor siges, at Organisationens i sin Helhed — alle dens Medlemmer — har nydt Fordel af den hidtil ydede Løn, en Løn, som er ydet under Forudsætninger, som nu ved Enkeltmedlemmernes Strejke viser sig at briste, og Spørgsmaalet er da, hvorfor Værftet ikke skal kunne søge sin Erstatning i Organisationens — alle Medlemmernes — Kasse.

Ganske tilsvarende Betragtninger kan